

ВАЛЕНТИН КОРОВИН ВЛАДИМИР ОДОЕВСКИ 1803–1869

Превод от руски: Маргарита Миланова, 1987

chitanka.info

Владимир Одоевски (1803–1869) произхожда от старинен княжески род. Първоначалното си образование и възпитание получава в семейството, а от 1816 до 1822 година го продължава в Благородния пансион при Московския университет. И след завършването на университета той продължава системно да разширява и задълбочава знанията си в най-различни области на науката. Още като студент опитва перото си в университетското списание, а след излизането от пансиона посещава заседанията на Свободното дружество на любителите на руската словесност. Сериозните му знания, чистият му и благороден ум го издигат за председател на литературно-философския кръжец „Общество любомудрия“ („Философско дружество“), в което освен него членуват талантиливи младежи, поклонници на немската идеалистическа философия и литература. Те са тясно свързани с декабристите и общуването довежда Одоевски до издаване заедно с поета декабрист В. Кюхелбекер на няколко броя от алманаха „Мнемозина“.

Събитията от декември 1825 г. прекратяват събиранията на кръжеца. Одоевски не съчувствува на самото въстание, но и не обръща гръб на декабристите. По-късно прави постъпки за смекчаване на положението на своя братовчед — декабриста А. Одоевски и на В. Кюхелбекер.

През 1826 г. Одоевски се премества от Москва в Петербург, оженва се и постъпва на служба в Министерството на вътрешните работи. След известно време става директор на Народната библиотека и завеждащ Румянцевския музей (сбирка от древни ръкописи и книги, произведения на изкуството, археологически ценности и пр., основа на която става колекцията на руския държавник граф Николай Румянцев). Петербургският дом на Одоевски е широко отворен за гости и в него се събират талантиливи писатели, учени, пътешественици. По това време Одоевски влага много усилия за образуването на руско музикално дружество, за откриването на консерватория, за преустройството на списанието „Отечественные записки“. Той подкрепя горещо всичко прогресивно, даровито, което се появява в Русия. Много са му задължени М. Лермонтов, Н. Гогол, драматургът А. Островски.

Като писател Одоевски започва от средата на двадесетте години с малки разкази-притчи, които печата в „Мнемозина“ и в други издания. Истинският му успех идва по-късно, в началото на тридесетте години,

когато излиза сборникът му „Пъстри разкази“ (1833). Те са смес от фантастика, ирония, сатира, алегория и дидактика. В няколко повести създава образи на гениални хора. Същевременно пише повести за живота на висшето общество — „Княгиня Мими“ (1834) и „Княгиня Зизи“ (1839), в които показва духовната пустота и нищожество на това общество. Обобщаващо произведение на Одоевски е романът му „Руски нощи“, събрал идеите и образите на написаните по-рано разкази и повести, както и на създадените по-късно. Романът излиза през 1844 г. От 1843 г. Одоевски започва да издава списанието „Селское чтение“, предназначено за народа. В него помества много статии с научнопопулярен и дидактичен характер. С преместването на Румянцевския музей в Москва (1862) там се установява и Одоевски. Развива филантропична дейност, интересува се от медицина, физика, архитектура.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.